

5-0). *Бояна войводка*, тя се вжспѣва като една дѣйствително неустрашима и юнакъ дѣвойка, за доказателство на това, нѣ привождами нейнитѣ думи кжмъ саблята си:—

„Извади сабля фрингия,

„Та ъ два пжти пригжрна

„И три пжти ъ цалуна,

„Та се на сабля помоли: —

„Сабльо ле моя сестрице!

„Толкова ма си слушала,

„Токо ма сега послушай

„Да зема хазна гѣлѣма.“ и проч.—

6-0). *Рада войводка* тоже доволно забѣлежителна.

7-0). *Дилчу и Недьлчу*, прочюти хайдути, които се вжспѣватъ въ народнитѣ пѣсни.

8-0). Въ исторіята на Иричека се спомѣнуватъ слѣдующитѣ юнаци хайдути и войводи: *Манушъ и Страшилъ*, на Перинъ планина, Семко, Рада, Карбуръ, Вълку и Нанчу при Разградъ, Чавдаръ на Рилъ-планина, Вълчанъ и Стоянъ (вѣроятно горѣупомянутія отъ Велико Тжрново), и Ненчу отъ Троянъ.

9-0). Новакъ войвода, подъ названіето: „Стари Новакъ“ тоже вжспѣванъ въ народнитѣ пѣсни.

10-0). *Татунчо войвода*, вжспѣванъ и прехваленъ юнакъ хайдутинъ, който спорядъ разказъ-тъ на стари народни пѣсни, е правилъ тоже чудеса съ своята „вѣрна сговорна дружина отъ седемдесетъ и седемъ юнаци“.—

11-0). *Бурьяна войводка*. Тая юнакъ-войводка е била уженена, и като былж непрадна съ шкрвото си дѣте, и наближвало времето „да добые рожбж“, братъ ѝ Стоянъ ъ канилъ: да отиди съ своитѣ войници на „хайдушката планина, на хайдушката равнина,“ за да бастишатъ царекатж хазнж, която щѣла презъ тамъ да мини, но *Бурьяна войводка* не склонявала, като казва на брата си, че „скоро ще рожба да има“.— най сетнѣ обаче тя се сжгласилж, и пѣсенъта разказва тжй:—

„Запаса силяхъ сребаренъ,